

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie z powództwa M. R. i A. R.
przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowemu „P.” w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 15 marca 2023 r.
wniosku strony powodowej o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w
Warszawie
J. B. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie,
sygn. VII AGa 929/20,
na podstawie art. 26 § 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym,

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W sprawie z powództwa M. R. i A. R. przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowemu „P.” w W. o zapłatę, toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. VII AGa 929/20, pismem z 5 sierpnia 2022 r., strona powodowa wniosła o wyłączenie od orzekania w sprawie SSA J. B., wskazując w uzasadnieniu, że „okoliczności powołania Sędziego J. B. do pełnienia urzędu sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie wywołują uzasadnione ryzyko, że zakwestionowana może być ważność orzeczenia wydanego przy jego udziale w naszej sprawie”. Zdaniem współuczestników tworzących stronę powodową „W stosunku bowiem do sędziów powołanych po zmianie przepisów z 2017 r. nie można już mówić o ich niekwestionowanej bezstronności i niezawisłości, ale także,

co potwierdzają orzeczenia sądów krajowych i zagranicznych, o braku posiadania przez nich uprawnień do działania jako organ wymiaru sprawiedliwości. Nie może bowiem istnieć przekonanie, że sposób powołania Sędziego J. B. nie budzi żadnych wątpliwości co do niezależności od jakichkolwiek zewnętrznych czynników, a także by legitymował się odpowiednimi uprawnieniami do orzekania w niniejszej sprawie”.

Postanowieniem z 12 sierpnia 2022 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie przekazał wniosek na podstawie art. 200 § 1⁴ i § 1¹ k.p.c. wedle właściwości wynikającej z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 roku o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2021 r, poz. 1904 ze zm., dalej: u.SN) do Sądu Najwyższego – Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlega pozostawieniu bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 26 § 2 zd. 1 u.SN, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Na mocy art. 26 § 3 u.SN, wniosek, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy w pełni podziela pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z 8 maja 2020 r., I NWW 7/20, zgodnie z którym podstawą do pozostawienia wniosku bez rozpoznania, w oparciu o przepis art. 26 § 3 u.SN, jest sytuacja, w której wniosek nie spełnia warunków konstrukcyjnych (nie określa okoliczności faktycznych i ich oceny prawnej, uzasadnienia lub uprawdopodobnienia zawartych w nim twierdzeń) lub ma charakter abstrakcyjny, tj. nie odnosi się do konkretnej sprawy lub dotyczy kwestionowania samego statusu sędziego.

Wniosek M. R. i A. R. o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie J.B. od rozpoznania sprawy opierał się na argumentacji związanej z próbami ustalenia oraz oceny zgodności z prawem powołania sędziego i jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości, wobec czego rozpatrzenie sformułowanego przez stronę powodową wniosku nie mieści się w granicach formalnych kontroli realizowanej przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 26 § 2 u.SN (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 czerwca 2021 r., I NWW 45/21; 12 maja 2021 r., I NWW 25/21) i na podstawie art. 26 § 3 u.SN należało pozostawić go bez rozpoznania.

Odnosząc się jeszcze do stanowiska strony powodowej zajętego w piśmie z 12 października 2022 r., Sąd Najwyższy wskazuje, że wnioski składane w trybie art. 42a ust. 3 i n. p.u.s.p. rozpoznają sądy powszechne. Jeśli strona powodowa chciałaby przeprowadzenia w sprawie tzw. testu niezawisłości sędziego – winna zwrócić się z nim do sądu prowadzącego sprawę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.